

го завелъ дома си, послалъ му постеля и рѣкалъ: „прости, дядо, че нѣма нищо да ти дамъ да пове- черяшъ: азъ никога нищо не купувамъ въ кѣща-та си. И отъ ту(о)гасъ Господъ проклялъ ов- чаръ-тъ никуга да нѣма ни кѣща, ни покѣшнина, и благословилъ го да бѣде сичко у него по-много, да помага и да храни сякуго, който и да доде при него. А терзи- ятъ проклялъ да нѣма нищо въ кѣща-та си, и въ джебъ-тъ да нѣма ни пара, а да сии сякога на меко и на топло на бабе-то.

(*Записана въ с. Коприщица*).

ГОСПОДЪ, ЦЫГАНЪ И ОВЧАРЪ.

Кога Господъ ходилъ по земя- та, веднашъ огладнялъ много. Срѣсиналъ единъ циганинъ и ка- залъ му: „дай ми, чѣвъче Божю, едно парче лѣбець и пусти ма- да пренощувамъ и да си почина. Циганинъ-тъ го вовелъ въ иш- ликъ-тъ си, а тамъ бѣло нечисто и вонещо и рекалъ му: „почини си, а ляпъ нѣмамъ да ти дамъ, че нѣма и за менъ: днеска малко напросихме; проклѣти-те хора не ни дадуха повѣчко, — да ги убие Господъ.“ -- Не грѣши, чѣвъче, -- му рекалъ Господъ, ти много си съ- бралъ, а сичко си *испилъ* за вино. „Да ма убие Господъ! не самъ го испилъ, казалъ циганинъ-тъ. И Господъ проклѣлъ циганинъ-тъ, да са скита по свѣтъ-тъ отъ едно-

я никога у себя въ домѣ не- чего непокупаю. И съ тѣхъ поръ Богъ проклялъ пастуха, чтобы онъ никогда не имѣлъ пріюта, и въ тоже время благословилъ его, чтобы у него все было въ изобиліи, что бы всѣхъ онъ кормилъ, и всѣмъ помогалъ. Портному - же онъ сказалъ, чтобы онъ всегда нуждался, чтобы никогда у него небыло въ карманѣ ни полушки, а чтобы всегда спалъ спокойно, и тепло, на печки.

(*Запис. въ с. Коприщица*).

ГОСПОДЪ, ЦЫГАНЪ И ПАСТУХЪ.

Когда Господъ ходилъ по землѣ, разъ онъ былъ очень го- лоденъ. Встрѣчаетъ онъ цыгана и говоритъ ему: — человекъ доб- рый, дай мнѣ кусокъ хлѣба и пріюти меня отдохнуть. Цыганъ ввелъ его въ свой шалашъ, гдѣ было нечисто и пахло, и говоритъ ему: „отдохни, а хлѣба я немогу тебѣ дать, и для себя мало: сегодня немогли много со- брать; злые люди ничего не дали бѣднякамъ, чтобы Богъ ихъ на- казалъ!“ — Не грѣши человекъ! говоритъ ему Богъ. Ты много собралъ, но все пропилъ. — „Ей Богу не пропилъ! сказалъ Цыганъ. И Богъ проклялъ Цыгана, что- бы онъ всегда тоскался по бѣ- лому свѣту съ одного мѣста на